Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (osmého senátu)

3. září 2015 *

„Žaloba na neplatnost — Článek 8 odst. 3 nařízení (EU) č. 1173/2011 — Účinné prosazování rozpočtového dohledu v eurozóně — Zkreslování statistik — Rozhodnutí Komise zahájit šetření — Akt, který nelze napadnout žalobou — Přípravný akt — Nepřípustnost“

Ve věci T-676/14,

Španělské království, zastoupené A. Rubio Gonzálezem, Abogado del Estado,

žalobce,

proti

Evropské komisi, zastoupené J.-P. Keppennem, J. Baquero Cruzem a M. Clausen, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2014) 4856 final ze dne 11. července 2014 o zahájení šetření v souvislosti se zkreslováním statistik ve Španělsku, v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1173/2011 o účinném prosazování rozpočtového dohledu v eurozóně,

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení D. Gratsias, předseda, M. Kančeva a C. Wetter (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

Usnesení

Skutečnosti předcházející sporu

1 V kontextu krize související s dluhy veřejnoprávních subjektů v eurozóně, nazývané též „dluhová krize státních a jiných veřejných rozpočtů“, zavedlo Španělské království od prvního čtvrtletí roku 2012 výjimečný mechanismus, jehož cílem bylo zajistit udržitelnost hospodářských vztahů mezi španělskými autonomními společenstvími a jejich dodavateli. Tento mechanismus zahrnoval dohody o prominutí dluhů a platební záruky.

* Jednací jazyk: španělština.

2 Při zavádění tohoto zvláštního mechanismu vyšlo najevo, že některé výdaje španělských autonomních společenství uskutečněné na konci roku 2011 nebyly zohledněny v datech předaných Evropské komisi v rámci postupu při nadměrném schodku.

3 Španělské království uvádí, že jakmile byly španělské orgány, jejichž úkolem je publikace statistických dat, informovány o nových datech, a to v květnu 2012, oficiální cestou o tom uvědomily Statistický úřad Evropské unie (Eurostat). Tato oprava byla zohledněna v rámci postupu při nadměrném schodku v říjnu 2012.

4 V návaznosti na oznámení Eurostatu učiněné v květnu 2012 podnikl úřad tento několik návštěv Španělska, které proběhly v období mezi 24. květnem 2012 a 26., resp. 27. zářím 2013.

5 Dne 5. prosince 2013 Eurostat předal Instituto Nacional de Estadística (španělský státní statistický úřad) návrh své zprávy a požádal jej o sdělení připomínek k tomuto návrhu.

6 Dne 10. prosince 2013 Instituto Nacional de Estadística sdělil Eurostatu celou řadu připomínek týkajících se zejména vymezení zvoleného referenčního období.

7 Dne 11. července Komise přijala rozhodnutí C (2014) 4856 final o zahájení šetření v souvislosti se zkreslováním statistik ve Španělsku, v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1173/2011 o účinném prosazování rozpočtového dohledu v eurozóně (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

8 Dne 22. září 2014 Španělské království podalo žalobu proti napadenému rozhodnutí. Navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

9 Dne 11. listopadu 2014 vznesla Komise námitku nepřípustnosti podle čl. 114 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991. Navrhuje, aby Tribunál:

— odmítl žalobu jakožto nepřípustnou;

— uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

10 Španělské království doručilo dne 7. ledna 2015 soudní kanceláři Tribunálu své vyjádření k námitce nepřípustnosti, přičemž má za to, že žaloba je v plném rozsahu přípustná.

Právní otázky

11 Na základě článku 130 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu platí, že požaduje-li to jako v projednávaném případě některý účastník řízení, vydá Tribunál rozhodnutí o nepřípustnosti, aniž by se zabýval věcí samou. Podle odstavce 6 téhož článku se ústní část řízení koná pouze tehdy, když o tom rozhodne Tribunál. V projednávaném případě Tribunál na základě písemností a vysvětlení poskytnutých během písemné části řízení účastníky řízení pokládá věc za dostatečně objasněnou. Vzhledem k tomu, že Tribunál disponuje všemi skutečnostmi potřebnými k rozhodnutí, tedy rozhodl, že není namístě nařídit ústní část řízení.

12 V tomto ohledu je úvodem třeba poznamenat, že podle ustálené judikatury jsou akty, proti kterým může fyzická nebo právnická osoba podat žalobu podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, pouze akty s právně závaznými účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobce a které podstatným způsobem mění jeho právní postavení (viz usnesení Soudu ze dne 30. dubna 2003, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke v. Komise, T-167/01, Recueil, s. II-1873, EU:T:2003:121, bod 46 a usnesení ze dne 31. ledna 2006, Schneider Electric v. Komise, T-48/03, Sb. rozh., EU:T:2006:34, bod 44).

13 Pokud jde o akty, jež jsou přijímány v několika fázích interního řízení, jsou za napadnutelné akty považována jen ta opatření, která vyjadřují konečné stanovisko orgánu na konci tohoto řízení, přičemž jsou vyloučena mezitímní opatření, jejichž cílem je příprava konečného rozhodnutí a jejichž protiprávnost může být účinně napadena v rámci žaloby směřující proti tomuto konečnému rozhodnutí (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. listopadu 1981, IBM v. Komise, 60/81, Recueil, s. 264, body 10 až 12, a rozsudek Soudu ze dne 27. června 1995, Guérin automobiles v. Komise, T-186/94, Recueil, s. II-114 EU:T:1995, bod 39, usnesení Schneider Electric v. Komise, bod 12 výše, EU:T:2006:34, bod 45).

14 Jinak by tomu bylo pouze v případě, kdy by akty přijaté během přípravného řízení byly samy o sobě úplným ukončením zvláštního řízení odlišného od řízení, které má orgánu umožnit rozhodnout ve věci samé (rozsudek IBM v. Komise, bod 13 výše, EU:C:1981:264, bod 11, a usnesení ze dne 9. června 2004, Camós Grau v. Komise, T-96/03, Sb. rozh., EU:T:2004:172, bod 30).

15 Jak Komise správně uvádí, kroky, jimiž rozhoduje o zahájení šetření, jsou pouze přípravnými akty, a nemají tedy závazné právní účinky, kterými by mohly být dotčeny zájmy žalobce tím, že by se podstatným způsobem změnilo jeho právní postavení ve smyslu článku 263 SFEU. Tak je tomu zejména v případě vydání odůvodněného stanoviska Komisí a jejího rozhodnutí podat k Soudnímu dvoru návrh na zahájení řízení v rámci žaloby pro nesplnění povinnosti podle článku 258 SFEU (rozsudek ze dne 29. září 1998, Komise v. Německo, C-191/95, Recueil, EU:C:1998:441, bod 44 až 47), rozhodnutí zahájit řízení na základě článku 102 SFEU (rozsudek IBM v. Komise, bod 13 výše, EU:C:1981:264, bod 21) nebo též rozhodnutí Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) zahájit vyšetřování (usnesení Camós Grau v. Komise, bod 14 výše, EU:T:2004:172, body 33 a 36).

16 Systém zavedený unijním normotvůrcem v rámci nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1173/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o účinném prosazování rozpočtového dohledu v eurozóně (Úř. věst. L 306, s. 1) nedovoluje učinit, pokud jde o šetření zahájená Komisí na základě čl. 8 odst. 3 uvedeného nařízení, jiný závěr, než je závěr obsažený v bodě 15 tohoto usnesení. Podle uvedeného ustanovení Komise může provést jakákoli šetření nezbytná k prokázání zkreslování údajů týkajících se schodku a dluhu, které jsou relevantní pro použití článků 121 SFEU nebo 126 SFEU nebo pro použití Protokolu o postupu při nadměrném schodku připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o FEU. Může rozhodnout o zahájení šetření, pokud má za to, že existují vážné indicie nasvědčující existenci skutečností, které by mohly představovat takové zkreslování.

17 V rámci článku 263 SFEU členský stát tedy může podat žalobu pouze proti rozhodnutí, jímž je nepříznivě zasaženo do jeho právního postavení, tj. podle samotného znění čl. 8 odst. 1 a 5 nařízení č. 1173/2011 proti rozhodnutí Rady Evropské unie o uložení pokuty členskému státu, přičemž je třeba upřesnit, že na základě čl. 261 SFEU přiznává čl. 8 odst. 5 uvedeného nařízení unijnímu soudu v dané oblasti pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci, která mu dovoluje „uloženou pokutu zrušit, snížit nebo zvýšit“. Případné vady, jimiž byly stiženy kroky předcházející takovému rozhodnutí Rady, počínaje vadami postihujícími zahájení šetření ze strany Komisí, by tedy mohly být tvrzeny pouze na podporu uvedené žaloby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. dubna 1965, Weighardt v. Komise ESAE, 11/64, Recueil, EU:C:1965:38, a rozsudek IBM v. Komise, bod 13 výše, EU:C:1981:264, bod 12; usnesení Schneider Electric v. Komise, bod 12 výše, EU:T:2006:34, bod 45). Ačkoli Španělské království tvrdí opak, bylo by tedy až v tomto stadiu možné, aby byla případně zkoumána otázka právního základu, který dovolil Komisi provádět šetření ohledně skutečností nastalých před 13. prosincem 2011, tj. datem vstupu v platnost nařízení č. 1173/2011.

18 Pokud jde o argument vycházející z konkrétních okolností, který uplatňuje Španělské království, a sice že předmětem projednávané žaloby je první rozhodnutí Komise zahájit šetření ve věci zkreslování statistik členským státem, které bylo ohlášeno za značné publicity, což tomuto státu způsobilo újmu na mezinárodních finančních trzích, nelze než tento argument odmítnout z důvodu, že takovéto důvody nemohou mít vliv na analýzu právní povahy napadeného rozhodnutí, tj. že toto rozhodnutí není aktem zasahujícím nepříznivě do právního postavení ve smyslu článku 263 SFEU. Vzhledem k tomu, že tvrzení Španělského království nesouvisí s otázkou přípustnosti vznesenou před Tribunálem a nemůže změnit povahu projednávané žaloby, je třeba je odmítnout jako irelevantní.

19 Je tedy třeba vyhovět námitce nepřípustnosti vznesené Komisí, a tudíž odmítnout žalobu jako nepřípustnou.

K nákladům řízení

20 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

21 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Španělské království nemělo ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl:

1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.

2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

V Lucemburku dne 3. září 2015.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
D. Gratsias